

Skúlin á Giljanesi gongur á odda og hefur ognuð sær “Stúltur” og “Spooner Boards” sum part av útgerð til SI-venjingar.

Tað er “Løðan” - Psykoterapi og Kropslig menning, í er veitari av hesi útgerð.

Tað munnu verða nógv, sum ikki vita at SI merkir “Sansaintegratióin”

SI-Venjingar eru venjingar har børnini kunnu venja allar sansir, og serliga teir sum øll ikki venja so nógv hvønn dag.

Nøkur børn hava tað truplari enn onnur. Tey eru klombrut, ótrygg og tora ikki at vera við í felagsspæli. Tey kunnu blíva rasandi ella djúpt ólukkulig yvir nakað, sum onnur halda eru bagatellir. Nøkur hava innlæringartrupulleikar, talutrupulleikar ella hava trupult við at sita still og konsentrera seg.

Summi av hesum børnum blíva stemplað fyri at vera ósosial, hyperaktiv, "DAMP-børn", kontaktveik ella bara óuppdrigin. Men í veruleikanum er tað ein einføld frágreiðing upp á teirra trupulleikar: **vánalig sansaintegratióin**.

Umleið 10 % av øllum børnum líða av sansaintegratióinstrupulleikum. Hesir trupulleikar kunnu vísa seg á ymiskan hátt. Nøkur tekin kunnu vera:

- ovurviðkvømm fyri ljósi, ljóði ella lukti
- ring balansa, ørils og hæddarræðsla
- teimum dámar ofta best at vera áskoðarar, meðan onnur børn spæla (eru ikki uppi)
- reagera ógvusliga upp á rørlu og t.d klæðir sum stramma
- søkja eftir ógvusligum sansaávirkanum, ella roynd at sleppa undan slíkum ávirkanum
- eru vill og órólig ella mótsatt sera afturhaldandi og rólig
- halda seg burtur frá spæliplássinum, ella kunnu ikki fáa nokk av teim villu rørlunum
- niðursetta tonus, orka t.d illa at sita uppreist (t.v.s. hanga á stólinum)

Talan er ikki um sansatrupulleikar uttan so at gerandisdagurin hjá barninum er merktur av hesum. Við øðrum orðum kanst tú t.d vera bangin fyri 5 m vippuni í svimjihylinum, uttan at hava trupulleikar í gerandisdegnum.

Hesar venjingar kunnu hjálpa børnum í gerandisdegnum. Tey fáa tað betur sosialt saman við øðrum, fáa tað betur í skúlanum, tað kann hjálpa teimum við at fáa glið á lesingina ella aðra læring. Tað sæst ofta úrslit aftaná fáa venjingar, og børnini fáa tað betur í gerandisdegnum og hava tað betur við at gera hesar rørlur, og mennast tí alsamt meira og meira fyri hvørja ferð.

SI venjingar eru púra vanligar venjingar, so sum at lakka, hoppa á trampolin, krossa aftan og framman, snara rundan um seg sjálvan t.d. við at bóltar rúta ella rulla á gólvinum, ganga eftir einari linju, rulla á rullibreytti, ganga á balansubreyt, kasta og lofta bólti, eru í hoyngikoyggju, ganga og klintra á breyt við forðingum, hála, skumpa og at styrkja kropsspenningin.

Tað er stuttligt men eisini av og á hart, tí børnini skulu arbeiða við umráðir tey eru veik í.

Tað er trupult at vera foreldur til eitt SI-barn, og tað er við vissu truplari hjá barninum sjálvum. Men tann góða nýggjheitin er, at tað er nógv hjálp at heinta.